CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
PAOLO MENGOZZI
prezentate la 26 iulie 2017 [1]

Cauza C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
împotriva

Giant (China) Co. Ltd

„Recurs – Dumping – Regulamentul (UE) nr. 502/2013 – Importuri de biciclete originare din Republica Populară Chineză – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 18 alineatul (1) – Cooperare – Noțiunea «informații necesare» – Cerere de tratament individual – Risc de circumvenție”

I. Introducere

1. Prezenta cauză privește un recurs formulat de European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), o asociație care reprezintă interesele producătorilor europeni de biciclete. În cadrul recursului, EBMA solicită Curții să anuleze Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 26 noiembrie 2015, Giant (China)/Consiliul [2] (denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a anulat Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 [3] (denumit în continuare „regulamentul în litigiu”) în ceea ce privește producătorul de biciclete chinez Giant (China) Co. Ltd (denumit în continuare „Giant”).

2. EBMA, susținută de Consiliul Uniunii Europene și de Comisia Europeană (denumite în continuare în mod colectiv „instituțiile”), contestă în esență concluzia reținută de Tribunal în cadrul hotărârii atacate potrivit căreia niciunul dintre elementele invocate de Consiliu nu îi permitea acestuia să refuze, prin regulamentul în litigiu, aplicarea unei taxe antidumping individuale societății Giant.

3. Prezenta cauză oferă Curții ocazia de a furniza clarificări privind aplicarea articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [4] (denumit în continuare „regulamentul de bază”), dispoziție care reglementează lipsa de cooperare a părților interesate la anchetele antidumping și, în mod mai specific, privind noțiunea „informații necesare” prevăzută la alineatul (1) al acestui articol.

1 Limba originală: franceza.

2 T-425/13, nepublicată, EU:T:2015:896.

3 Regulamentul de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2013, L 153, p. 17).

4 JO 2009, L 343, p. 51, și rectificare în JO 2010, L 7, p. 22. În perioada în care s-a desfășurat ancheta în discuție în prezenta cauză, dispozițiile care reglementează adoptarea de măsuri antidumping de către Uniunea Europeană figurau în acest regulament.

II. Cadrul juridic

4. La articolul 2 din regulamentul de bază, alineatele (8) și (9), referitoare la stabilirea prețului de export, prevăd următoarele:

„(8) Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Comunitate.

(9) Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.”

5. Articolul 18 din regulamentul de bază prevede:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile. Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

[…]

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

[…]”

III. Istoricul cauzei și regulamentul în litigiu

A. Procedura în urma căreia s-a adoptat regulamentul în litigiu

6. Istoricul cauzei a fost prezentat în detaliu la punctele 1-25 din hotărârea atacată la care facem trimitere. În contextul prezentei proceduri, ne rezumăm să amintim că, la 9 martie 2012, Comisia a anunțat inițierea din oficiu a unei reexaminări intermediare a măsurilor antidumping pe care le impusese (și pe care le reexaminase în repetate rânduri) asupra importurilor de biciclete originare din China în Uniune [5].

7. Printre grupurile de producători-exportatori chinezi care au declarat că efectuaseră exporturi în Uniune în perioada de anchetă (cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2011) figura grupul din care face parte Giant (denumit în continuare „grupul Giant”).

5 A se vedea pentru mai multe detalii punctele 2-8 din hotărârea atacată.

8. Una dintre societățile care aparțineau grupului Giant era Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (denumită în continuare „GP”), o întreprindere comună formată din grupul Giant și Jinshan Development and Construction (denumită în continuare „Jinshan”)[6]. Întrucât GP încetase orice activitate în luna septembrie a anului 2011 și era în lichidare, grupul Giant a solicitat Comisiei să fie exclusă din anchetă.

9. La 15 mai 2012, Comisia a trimis societății Giant formularul de cerere de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”), în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. Comisia a informat totodată societatea Giant că, dacă dorește să obțină TEP, fiecare dintre societățile afiliate cu sediul în China trebuie să completeze un formular de cerere de acordare a TEP, inclusiv GP, dat fiind că această societate producea biciclete și era cel mai mare exportator al grupului Giant în Uniune în perioada de anchetă.

10. În cadrul mai multor schimburi de corespondență intervenite în cursul anchetei, Comisia a informat în esență societatea Giant că, în opinia sa, prin intermediul GP, grupul Giant era afiliat grupului de care aparținea Jinshan (denumit în continuare „grupul Jinshan”), ale cărui principale investiții se realizau în domeniul fabricării și al vânzării de biciclete. Astfel, potrivit Comisiei, Giant trebuia de asemenea să returneze formularul de cerere de acordare a TEP și răspunsurile la chestionarul antidumping, inclusiv pentru entitățile grupului Jinshan. În plus, Comisia a informat societatea Giant că, în lipsa prezentării acestor formulare și chestionare, va aplica articolul 18 din regulamentul de bază și va respinge cererea de acordare a TEP prezentată de grupul Giant[7].

11. În cursul anchetei, Giant a depus formularele de cerere de acordare a TEP pentru șase societăți din grupul său, printre care și GP, apoi a trimis răspunsurile la chestionarul antidumping pentru unsprezece societăți din grupul său, printre care GP, care participau la producerea și exportul produsului în cauză, precum și pentru șase filiale de vânzări care aveau sediile pe teritoriul Uniunii. Totuși, Giant a arătat în repetate rânduri că, întrucât nu era afiliată cu Jinshan decât în mod indirect, prin intermediul GP, nu era obligată și nici nu avea posibilitatea de a prezenta o cerere de acordare a TEP și de a completa chestionarul antidumping pentru Jinshan și filialele acesteia[8].

12. La 23 octombrie 2012, Comisia a informat Giant că, din cauza faptului că nu primise o cerere de acordare a TEP pentru societățile din grupul Jinshan, îi era imposibil să examineze fondul cererii sale de acordare a TEP. În consecință, Comisia a decis să aplice articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și să nu ia în considerare informațiile în ansamblu prezentate de Giant în ceea ce privește cererea acesteia de acordare a TEP.

13. La 21 martie 2013, Comisia a informat Giant că intenționa să aplice articolul 18 alineatul (1) menționat și să formuleze concluzii pe baza datelor disponibile de asemenea în scopul stabilirii prețului de export, dat fiind că, în lipsa informațiilor complete privind toate părțile afiliate cu GP, era imposibil să se efectueze calcule adecvate și fiabile cu privire la prețul de export și, prin urmare, să se determine o marjă individuală de dumping pentru GP și, în consecință, pentru grupul Giant în ansamblul său.

6 A se vedea punctul 14 din hotărârea atacată, la care se specifică structura de control a GP.

7 A se vedea punctele 15 și 17 din hotărârea atacată.

8 A se vedea punctele 16, 18-20, 22 și 24 din hotărârea atacată.

B. Regulamentul în litigiu

14. La 5 iunie 2013, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu. În considerentele (63) și (64) ale acestui regulament, Consiliul a respins cererea de acordare a TEP prezentată de grupul Giant din cauza caracterului în mare măsură insuficient al răspunsului trimis de acest grup la cererile de informații ale Comisiei. Consiliul a arătat că refuzul Giant de a furniza toate informațiile necesare privind structura grupului său condusese la aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și la respingerea respectivei cereri.

15. În continuare, în considerentele (131)-(141) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a arătat de asemenea că articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază fusese aplicat pentru a stabili prețul de export pentru Giant.

16. Consiliul a arătat că Giant refuzase să furnizeze serviciilor Comisiei informațiile necesare privind structura grupului și informații esențiale privind producția, volumul vânzărilor și prețurile de export către Uniune ale produsului în cauză realizate de grupul Jinshan în perioada de anchetă. Ancheta a confirmat că una dintre filialele grupului Giant – și anume GP – era afiliată, prin acționariatul comun și prin legături structurale și de conducere strânse, cu grupul Jinshan și că acesta din urmă participa la fabricarea și vânzarea produsului în cauză în China. Întrucât nu s-a returnat formularul de cerere de acordare a TEP și întrucât nu s-a răspuns la chestionarul antidumping pentru societățile grupului Jinshan, Consiliul nu a putut să stabilească în ce măsură producția și vânzarea produsului în cauză de către acest grup au avut un efect asupra stabilirii prețului de export pentru GP și, pe cale de consecință, pentru Giant ca grup. Prin urmare, potrivit Consiliului, fusese imposibil să se efectueze calcule complete și fiabile privind prețul de export și, astfel, să se determine o marjă individuală pentru GP și, în consecință, pentru grupul Giant în ansamblul său [9].

17. Ca răspuns la argumentul societății Giant potrivit căruia, în orice caz, nu exista riscul de circumvenție a eventualelor măsuri antidumping, deoarece GP, care constituia singura legătură între cele două grupuri, își încetase toate activitățile în luna septembrie a anului 2011, Consiliul a arătat că, la sfârșitul perioadei de anchetă, GP încă exista ca entitate și, prin urmare, activitatea de producție ar fi putut să fie reluată în orice moment ulterior [10].

18. Astfel, regulamentul în litigiu a menținut pentru Giant nivelul taxei antidumping definitive la 48,5 %, acesta fiind aplicabil tuturor producătorilor-exportatori chinezi care nu au beneficiat de un tratament individual.

IV. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

19. Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 19 august 2013, Giant a formulat o acțiune având ca obiect anularea regulamentului în litigiu. În susținerea acțiunii formulate, Giant a invocat opt motive. Cu toate acestea, Tribunalul a examinat doar trei motive în cadrul hotărârii atacate [11].

9 A se vedea considerentele (131)-(135) ale regulamentului în litigiu.

10 A se vedea considerentul (137) al regulamentului în litigiu.

11 Este vorba, pe de o parte, de primul aspect al celui de al treilea motiv și de cel de al cincilea motiv și, pe de altă parte, de cel de al șaptelea motiv invocate de Giant în fața Tribunalului. A se vedea mai în detaliu punctele 46-51 din hotărârea atacată.

20. Cu titlu introductiv, Tribunalul a arătat că Consiliul refuzase să acorde un tratament individual societății Giant în temeiul a două elemente: pe de o parte, lipsa informațiilor complete privind toate părțile afiliate GP – mai precis societățile grupului Jinshan –, care, potrivit Consiliului, făcea imposibilă stabilirea prețului de export pentru grupul Giant și, astfel, a unei marje antidumping individuale pentru acest grup; pe de altă parte, existența unui risc inerent de circumvenție a măsurilor antidumping. În aceste condiții, Tribunalul a decis să analizeze mai întâi motivele referitoare la aceste două aspecte.

21. În ceea ce privește primul aspect, Tribunalul a constatat că, pe baza informațiilor furnizate de Giant, Consiliul dispunea de informațiile necesare pentru calcularea unui preț de export fiabil pentru grupul Giant și, în consecință, pentru stabilirea unei marje de dumping și a unei taxe antidumping individuale pentru acest grup. Astfel, potrivit Tribunalului, decizia Consiliului de a aplica articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază societății Giant și de a-și întemeia concluziile cu privire la stabilirea prețului de export pentru grupul Giant pe datele disponibile a fost eronată [12]. În continuare, Tribunalul a respins argumentele invocate de Consiliu în susținerea faptului că Giant furnizase în cadrul procedurii informații false sau care induc în eroare [13].

22. În ceea ce privește al doilea aspect, Tribunalul a considerat că, în împrejurările speței, Consiliul nu putea să invoce un risc de circumvenție pentru a justifica refuzul de a aplica o taxă antidumping individuală societății Giant [14].

23. Prin urmare, Tribunalul a concluzionat că niciunul dintre elementele invocate de Consiliu nu îi permitea să refuze să acorde societății Giant beneficiul tratamentului individual și, în consecință, a anulat regulamentul în litigiu în ceea ce privește acest producător-exportator, fără să mai examineze celelalte motive invocate de societatea în cauză.

V. Concluziile părților

24. Prin recursul formulat, EBMA solicită Curții să anuleze hotărârea atacată, să se pronunțe pe fond și să respingă acțiunea în anulare sau să trimită cauza Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului acțiunii în anulare. EBMA solicită de asemenea Curții să oblige Giant la plata cheltuielilor de judecată suportate pentru acest recurs și pentru intervenția sa în fața Tribunalului.

25. Giant solicită Curții să declare recursul vădit inadmisibil și/sau în mod vădit nefondat și, în consecință, să respingă recursul în întregime, prin ordonanță motivată, și, în orice situație, să respingă recursul ca inadmisibil și/sau nefondat și să oblige EBMA la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

26. În cadrul memoriilor în răspuns prezentate în temeiul articolului 172 din Regulamentul de procedură al Curții, Consiliul și Comisia solicită Curții să anuleze hotărârea atacată, să se pronunțe pe fond și să respingă acțiunea în anulare sau să trimită cauza Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului acțiunii în anulare. În final, ele solicită Curții să oblige Giant la plata cheltuielilor de judecată suportate de cele două instituții menționate în fața Tribunalului și a Curții.

VI. Analiză

27. În susținerea recursului formulat, EBMA invocă trei motive, la care se raliază Consiliul și Comisia.

12 Punctele 56-70 și 77 din hotărârea atacată.

13 Punctele 71-76 din hotărârea atacată.

14 Punctele 79-90 din hotărârea atacată.

28. Primele două motive, care trebuie analizate împreună, se întemeiază pe mai multe erori de drept săvârșite prin aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. În acest context, EBMA reproșează de asemenea Tribunalului că a depășit limitele puterii de control jurisdicțional de care dispune. Prin intermediul celui de al treilea motiv, EBMA susține că Tribunalul a săvârșit erori de drept în cadrul analizei privind lipsa riscului de circumvenție.

A. Cu privire la primul și la cel de al doilea motiv

1. Rezumatul argumentelor părților

29. Prin intermediul primelor două motive invocate, EBMA, susținută de instituții, contestă analiza Tribunalului cuprinsă la punctele 56-78 din hotărârea atacată. În cadrul acestor două motive, EBMA prezintă în esență patru obiecții, primele trei dintre acestea fiind întemeiate pe aplicarea eronată a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, iar al patrulea[15] fiind întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi depășit limitele puterii de control jurisdicțional de care dispune.

30. În primul rând, EBMA reproșează Tribunalului că ar fi aplicat o analiză juridică eronată în cadrul aprecierii sale privind aplicarea de către Consiliu, în cadrul regulamentului în litigiu, a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

31. Potrivit EBMA, instituțiile pot recurge la „datele disponibile” în sensul articolului 18 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază în trei moduri: „global”, cu privire la totalitatea informațiilor și a datelor furnizate de o parte, cu privire la un ansamblu complet de informații sau de date, precum o cerere de acordare a TEP sau o cerere de tratament individual, sau doar cu privire la anumite aspecte ale unui ansamblu de informații sau de date.

32. Or, în cadrul hotărârii atacate, Tribunalul ar pleca de la premisa eronată potrivit căreia Consiliul aplicase articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază în cazul prețului de export pentru societatea Giant (această situație corespunde celui de al doilea caz dintre cele trei descrise la punctul anterior). În schimb, Consiliul ar fi aplicat în mod „global” grupului Giant articolul 18 pentru motivul că acesta refuzase să furnizeze informații complete privind structura sa și în special toate relațiile existente, prin intermediul GP, între societățile grupului Giant și cele ale grupului Jinshan. Acest refuz ar fi împiedicat instituțiile să își formeze o imagine precisă în ceea ce privește identitatea părții care coopera.

33. Comisia se raliază la această obiecție și susține că Tribunalul a interpretat în mod eronat regulamentul în litigiu atunci când a considerat că aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază nu privea stabilirea perimetrului de activitate al adevăratului exportator, ci problema ulterioară a stabilirii prețului de export.

34. În al doilea rând, EBMA reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept în cadrul aprecierii privind cooperarea societății Giant în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Tribunalul ar fi trebuit să considere că Giant nu cooperase în cadrul anchetei întrucât nu furnizase un nivel minim de informații care să permită instituțiilor să își formeze o imagine completă și precisă asupra activităților tuturor societăților afiliate la grupul său care erau implicate în fabricarea sau vânzarea produsului în cauză. Contrar considerațiilor Tribunalului, relevanța relațiilor dintre grupul Giant, GP și grupul Jinshan nu s-ar fi limitat la tranzacțiile care aveau drept obiect vânzări directe. Fără să dispună de informațiile minime elementare, instituțiile nu ar fi fost în măsură să evalueze relevanța implicării grupului Jinshan și în special modalitățile posibile prin care acest grup ar fi putut să influențeze activitățile GP și, astfel, ale grupului Giant. Cu titlu de exemplu, EBMA menționează

15 Această din urmă obiecție constituie de fapt un motiv distinct.

posibila existență a unor acorduri de împărțire a piețelor sau a unor politici comune de stabilire a prețurilor între grupul Giant și grupul Jinshan care nu ar reieși din tabelele privind vânzările sau din situațiile consolidate prezentate de Giant în cursul anchetei, dar care ar putea fi identificate prin compararea ansamblului datelor referitoare la toate societățile. Consiliul se raliază la această obiecție.

35. În al treilea rând, EBMA arată că hotărârea atacată impune în mod eronat Comisiei sarcina excesivă de a trebui să demonstreze caracterul necesar al informațiilor minime elementare solicitate în ceea ce privește societățile afiliate care sunt implicate în producția sau vânzarea produsului în cauză. Or, existența unei legături și o astfel de implicare ar fi suficiente pentru ca răspunsul la chestionarul antidumping să devină o informație „necesară” în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Comisia se raliază la această obiecție și susține că interpretarea eronată a Tribunalului inversează sarcina probei prevăzută de articolul 18 din regulamentul de bază și „premiază” întreprinderile care decid să nu îndeplinească integral cerințele Comisiei în cadrul anchetelor antidumping.

36. În al patrulea rând, EBMA, susținută de instituții, reproșează în esență Tribunalului că s-a substituit acestora atunci când a formulat concluzii pe baza elementelor de probă parțiale prezentate, încălcând astfel puterea largă de apreciere de care dispun aceste instituții.

37. În această privință, Consiliul arată că evaluarea necesității informațiilor și aprecierea acestora sunt operațiuni complexe și că instituțiile dispun de o putere largă de apreciere în sensul alegerii informațiilor pe care le consideră relevante în cadrul unei anchete antidumping. Consiliul susține că Tribunalul ar fi constatat în mod eronat caracterul vădit al unei eventuale erori de apreciere și mai ales nu ar fi aplicat criteriul plauzibilității elaborat de jurisprudență. În special, nu ar fi verificat dacă elementele de probă furnizate de grupul Giant erau suficiente pentru a concluziona că instituțiile realizaseră o apreciere lipsită de plauzibilitate în cadrul anchetei. Comisia arată că ea este cea care stabilește care sunt informațiile „necesare” și care sunt consecințele omisiunii de a furniza astfel de informații. Nu ar intra în domeniul de competență al Tribunalului să desfășoare încă o dată ancheta sau să substituie evaluările instituțiilor cu cele proprii.

38. Giant susține, mai întâi, că primul și al doilea motiv sunt inadmisibile întrucât se referă la aprecierea faptelor efectuată de către Tribunal, aceasta neintrând în domeniul de competență al Curții în etapa recursului. Cu titlu subsidiar, Giant susține că motivele invocate de EBMA ar trebui să fie respinse pe fond.

2. Apreciere

a) Cu privire la admisibilitate

39. Trebuie examinată mai întâi admisibilitatea primelor două motive, contestată de Giant.

40. În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele și, în principiu, să analizeze probele pe care le reține în susținerea acestor fapte. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării lor, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții. Cu toate acestea, odată ce Tribunalul a constatat sau a apreciat faptele, Curtea este competentă, în temeiul articolului 256 TFUE, să exercite un control asupra calificării juridice a acestor fapte și asupra consecințelor juridice care au fost stabilite de Tribunal pe baza acestora [16].

16 A se vedea în acest sens Hotărârea din 12 ianuarie 2017, Timab Industries și CFPR/Comisia (C-411/15 P, EU:C:2017:11, punctul 89 și jurisprudența citată).

41. În speță, în cadrul primelor două motive invocate, EBMA reproșează Tribunalului că a săvârșit erori de drept în aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază: în primul rând, Tribunalul ar fi aplicat o analiză juridică eronată în cadrul aprecierii sale întemeiate pe această dispoziție, în al doilea rând, acesta ar fi apreciat în mod eronat cooperarea Giant în lumina acestei dispoziții și, în al treilea rând, ar fi impus o sarcină excesivă Comisiei. În al patrulea rând, EBMA reproșează Tribunalului că ar fi depășit limitele puterii sale de control jurisdicțional prin încălcarea puterii de apreciere de care dispun instituțiile. Or, trebuie să se constate că toate aceste obiecții ridică indiscutabil probleme de drept care sunt supuse ca atare controlului Curții.

42. Astfel, în măsura în care obiecțiile ridicate în cadrul primelor două motive nu vizează constatarea faptelor efectuată de către Tribunal, ci încălcări de drept, aceste obiecții trebuie să fie considerate admisibile. Totuși, în cazul în care obiecțiile prezentate de EBMA sau de instituții în cadrul primelor două motive conțin argumente care vizează aprecierea elementelor factuale realizată de Tribunal, aceste argumente trebuie să fie considerate ca fiind inadmisibile.

b) Cu privire la fond

1) Cu privire la primele trei obiecții, întemeiate pe aplicarea eronată a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază

i) Cu privire la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și la noțiunea „informații necesare”

43. Articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, intitulat „Lipsa cooperării”, permite instituțiilor să recurgă la datele disponibile atunci când o parte interesată refuză accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele stabilite de acest regulament sau atunci când se opune anchetei în mod semnificativ. Recurgerea la datele disponibile este permisă și dacă partea interesată furnizează o informație falsă sau care induce în eroare. Reiese din cuprinsul acestei dispoziții că aceste patru condiții sunt alternative, întrucât, dacă se îndeplinește chiar și una singură dintre ele, instituțiile pot să recurgă la datele disponibile pentru a-și întemeia concluziile preliminare sau finale [17].

44. Mai întâi, trebuie arătat că, astfel cum reiese chiar din modul de redactare a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, această dispoziție trebuie să fie considerată drept transpunerea în dreptul Uniunii a articolului 6.8 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 [18], în lumina căruia trebuie, așadar, interpretată aceasta, în măsura posibilului [19].

17 În această privință, a se vedea punctul 44 din Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul (T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271). Această formulă a fost reluată în cadrul mai multor hotărâri ale Tribunalului, inclusiv în hotărârea atacată (a se vedea punctul 61).

18 JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112 (denumit în continuare „acordul antidumping”). Acest acord figurează în anexa 1A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3). Textul articolului 6.8 din acordul antidumping este următorul: „În cazurile în care o parte interesată refuză accesul la informațiile necesare sau nu le comunică în decursul unei perioade rezonabile sau împiedică derularea investigației într-un mod semnificativ, pot fi realizate determinări preliminare și finale, pozitive sau negative, pe baza datelor efectiv disponibile.”

19 În această privință, a se vedea mai detaliat punctele 34-37 și jurisprudența citată din Concluziile noastre prezentate în cauzele conexate Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul (C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2016:928). A se vedea în special Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctele 44-46 și jurisprudența citată). În ceea ce privește, în mod specific, relațiile dintre articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și articolul 6.8 din acordul antidumping, a se vedea Hotărârea din 4 martie 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul (T-409/06, EU:T:2010:69, punctul 103), și Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul (T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 40).

45. În continuare, trebuie arătat că prezenta cauză privește prima dintre cele patru condiții menționate mai sus, care, în temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, permit instituțiilor să recurgă la datele disponibile. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 14-16 și 21 din prezentele concluzii, Consiliul a aplicat în cadrul regulamentului în litigiu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază din cauza faptului că Giant omisese să furnizeze informații considerate necesare de către Consiliu, iar Tribunalul a anulat regulamentul în litigiu în temeiul aplicării eronate a dispoziției menționate cu privire la acest aspect.

46. În această privință, trebuie să se constate că regulamentul de bază (sau, de altfel, nicio altă dispoziție a dreptului Uniunii) nu oferă vreo definiție a noțiunii de informații necesare. Nici Curtea nu a avut încă ocazia să se pronunțe cu privire la această noțiune. Cu toate acestea, practica decizională a organelor OMC, reluată de jurisprudența Tribunalului, furnizează informații utile pentru identificarea caracteristicilor esențiale ale acestei noțiuni.

47. Astfel, grupul special constituit în cadrul OMC a arătat că decizia de a califica sau de a nu califica o anumită informație ca fiind necesară, în sensul articolului 6.8 din acordul antidumping, trebuie să fie adoptată în lumina împrejurărilor specifice ale fiecărei anchete, iar nu în mod abstract [20]. Un anumit element de informare care poate juca un rol decisiv într-o anchetă determinată poate, prin urmare, să nu aibă aceeași relevanță într-o altă anchetă. În consecință, caracterul necesar al unei informații trebuie să fie apreciat de la caz la caz și *in concreto*.

48. Grupul special a arătat de asemenea că trebuie să fie considerată necesară, în sensul aceleiași dispoziții, o anumită informație deținută de o parte interesată, care este solicitată de autoritatea însărcinată cu ancheta antidumping pentru stabilirea constatărilor sale [21].

49. Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 44 din prezentele concluzii, aceste indicații sunt relevante și pentru interpretarea noțiunii de informații necesare în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Delimitarea unei astfel de noțiuni nu poate totuși să facă abstracție de configurația procedurii antidumping astfel cum este prevăzută de regulamentul de bază.

50. Astfel, în această privință, este necesar să se arate că, deși în cadrul regulamentului de bază revine Comisiei, în calitate de autoritate care realizează ancheta, sarcina de a stabili dacă produsul vizat de procedura antidumping face obiectul unui dumping și deși nu este de competența acestei instituții, în acest cadru, să se degreveze de o parte a sarcinii probei care îi revine în această privință, nu este mai puțin adevărat că regulamentul de bază nu conferă Comisiei nicio putere în cadrul anchetei care să îi permită să constrângă societățile să participe la anchetă sau să prezinte informații. În aceste condiții, instituțiile depind, în cadrul procedurilor antidumping, de cooperarea voluntară a părților pentru a le furniza informațiile necesare în termenele stabilite. Cooperarea dintre părți și în special răspunsurile acestora la chestionarul antidumping prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază sunt, așadar, esențiale pentru desfășurarea procedurilor antidumping [22].

51. Pe de altă parte, reiese din articolul 18 alineatul (6) din regulamentul de bază că, în cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.

20 A se vedea raportul grupului special constituit în cadrul OMC, intitulat „Coreea – Taxe antidumping asupra importurilor de anumite tipuri de hârtie originare din Indonezia” (WT/DS 312/R), adoptat la 28 octombrie 2005, punctul 7.43. În această privință, a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul (T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 46).

21 A se vedea raportul grupului special constituit în cadrul OMC, intitulat „Comunitatea Europeană – Măsură antidumping privind somonul de crescătorie originar din Norvegia” (WT/DS 337/R), adoptat la 15 ianuarie 2008, punctul 7.343. În această privință, a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul (T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 46).

22 A se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul (T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 87). În ceea ce privește procedura de circumvenție, a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 32).

52. Reiese din aceste considerații că trebuie să se ia în calcul cerințe diferite la aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și în special la interpretarea noțiunii „informații necesare” în sensul acestei dispoziții.

53. Pe de o parte, trebuie să se asigure faptul că părțile interesate cooperează efectiv și pe deplin la anchetă, acționând cât mai bine posibil [23] și fără să creeze obstacole în calea desfășurării anchetei. În această perspectivă, părțile interesate trebuie să furnizeze toate informațiile de care dispun și pe care instituțiile le consideră necesare pentru stabilirea constatărilor lor. Consecințele negative la care poate fi expusă o parte interesată în cazul cooperării deficitare sau parțiale – în sensul că această parte se poate regăsi într-o situație mai puțin favorabilă decât cea în care s-ar fi aflat dacă ar fi cooperat pe deplin la anchetă – trebuie să funcționeze ca un îndemn la cooperarea deplină și fără rezerve la anchetă.

54. Pe de altă parte, instituțiile nu pot totuși să impună unei părți interesate să furnizeze informații care, în mod vădit, nu sunt necesare pentru stabilirea constatărilor lor sau pe care respectiva parte nu le poate furniza, înțelegându-se că cerința de a acționa cât mai bine posibil le impune părților interesate obligația unui nivel ridicat de efort [24].

55. Prin urmare, trebuie apreciat în lumina tuturor considerațiilor anterioare dacă, astfel cum afirmă EBMA, susținută de instituții, analiza Tribunalului conținută în hotărârea atacată este afectată de încălcări ale articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

ii) Aprecierea analizei Tribunalului

56. Reiese din cuprinsul punctului 47 din prezentele concluzii că stabilirea caracterului necesar al unei informații și, în consecință, aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază efectuate de instituții trebuie să fie apreciate în lumina împrejurărilor specifice ale fiecărei anchete. Prin urmare, pentru a evalua analiza efectuată de Tribunal în hotărârea atacată, este necesar să se ia în considerare împrejurările specifice ale prezentei cauze.

57. În speță, nu se contestă că, în perioada vizată de anchetă, grupul Giant și grupul Jinshan trebuiau să fie considerate ca fiind afiliate prin intermediul întreprinderii lor comune GP [25]. Astfel cum a constatat Tribunalul, GP constituia, în această perioadă, singura legătură dintre aceste două grupuri [26]. În plus, această legătură era în curs de dizolvare – și a fost într-adevăr dizolvată înainte de adoptarea regulamentului în litigiu –, participația societății Giant la capitalul GP fiind în curs de cesiune [27]. În afara acestei legături, care ar putea fi calificată ca fiind orizontală, în măsura în care grupul Jinshan desfășura activități și în domeniul producției de biciclete, cele două grupuri constituiau două entități distincte în perioada relevantă.

23 În ceea ce privește cerința ca părțile interesate să acționeze cât mai bine posibil pentru a furniza instituțiilor informațiile necesare, a se vedea textul articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază *in fine*. În această privință, a se vedea de asemenea punctul 5 din anexa II la acordul antidumping.

24 În acest sens, în ceea ce privește articolul 6.8 din acordul antidumping, a se vedea considerațiile de la punctele 7.244 și 7.245 din raportul grupului special constituit în cadrul OMC, intitulat „Egipt – Măsuri antidumping definitive la importul de bare din armătură din oțel originare din Turcia” (WT/DS 211/R), adoptat la 1 octombrie 2002.

25 În această privință, articolul 2 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul de bază face trimitere, pentru a se stabili dacă două părți sunt asociate, la definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3). Această definiție este relevantă și pentru a se determina existența unei „asociații” în scopul stabilirii prețului de export în sensul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Formularul de cerere de acordare a TEP și chestionarul antidumping reiau această definiție a părților afiliate.

26 A se vedea punctul 89 din hotărârea atacată.

27 A se vedea punctul 89 din hotărârea atacată.

58. Calificarea celor două grupuri ca fiind părți afiliate a determinat Comisia, în conformitate cu practica sa, să solicite grupului Giant să completeze formularul de cerere de acordare a TEP și, în consecință, chestionarul antidumping pentru Jinshan și pentru toate societățile din grupul său [28].

59. În cursul procedurii, Giant a arătat totuși că, dat fiind caracterul indirect al afilierii sale cu grupul Jinshan, care se limita la participația la capitalul întreprinderii comune GP, nu era necesar să furnizeze astfel de informații și că, în orice caz, i-ar fi fost imposibil să completeze cererea de acordare a TEP pentru sine și apoi chestionarele antidumping pentru societățile din grupul Jinshan.

60. Cu toate acestea, astfel cum a constatat Tribunalul în hotărârea atacată [29], Giant a furnizat informații complete în ceea ce privește toate societățile din grupul său, inclusiv GP, și a furnizat de asemenea informații privind grupul Jinshan. Mai precis, Giant a furnizat situațiile consolidate ale grupului Jinshan. Astfel cum a constatat Tribunalul, aceste documente permiteau să se identifice toate societățile din acest grup și să se deducă prin coroborare cu celelalte informații furnizate că, dintre societățile din grupul Jinshan, doar întreprinderea comună GP efectuase tranzacții cu grupul Giant în perioada vizată de anchetă.

61. În plus, Giant a furnizat o declarație a consiliului de administrație al Jinshan care confirma că singura legătură dintre Giant și această din urmă societate consta în întreprinderea comună GP și că nici Jinshan, nici vreuna dintre filialele sale nu avea nicio altă legătură cu Giant [30].

62. În aceste împrejurări, Tribunalul a concluzionat că, prin faptul că a recurs la datele disponibile în vederea stabilirii prețului de export pentru Giant, Consiliul a încălcat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

63. EBMA susține că această concluzie este eronată.

64. În primul rând, aceasta reproșează Tribunalului că nu a considerat că Consiliul aplicase articolul 18 din regulamentul de bază grupului Giant în mod „global” ca urmare a refuzului acestei societăți de a furniza informații minime elementare privind structura sa.

65. În această privință, trebuie totuși să se arate că interpretarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază propusă de EBMA – rezumată la punctul 31 din prezentele concluzii – potrivit căreia instituțiile ar putea să aplice această dispoziție în trei moduri diferite nu are niciun temei în textul dispoziției în cauză, nici în vreo altă dispoziție a regulamentului de bază și nici în jurisprudența instanțelor Uniunii. În plus, această interpretare nu găsește susținere nici în practica decizională a organelor OMC referitoare la articolul 6.8 din acordul antidumping.

66. În schimb, contrar celor susținute de EBMA, mai multe elemente arată că, în speță, instituțiile au recurs la datele disponibile în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază tocmai pentru a stabili prețul de export pentru grupul Giant.

67. Astfel, pe de o parte, în scrisoarea din 21 martie 2013, menționată la punctul 13 din prezentele concluzii, Comisia a informat Giant că intenționează să aplice articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și să formuleze concluzii pe baza datelor disponibile în special în scopul stabilirii prețului de export. Pe de altă parte, reiese în mod explicit din considerentul (131) al regulamentului în litigiu că „s-a aplicat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază în ceea ce privește prețul de export”.

28 A se vedea nota de subsol anterioară. A se vedea de asemenea punctele 10 și 11 din prezentele concluzii și punctele 14-17 din hotărârea atacată.

29 A se vedea punctele 63-66 din hotărârea atacată.

30 A se vedea punctul 67 din hotărârea atacată.

68. Pe de altă parte, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 47 și 48 din prezentele concluzii, caracterul necesar al unei informații nu trebuie să fie apreciat în mod abstract sau „global”, ci în raport cu o constatare pe care autoritatea însărcinată cu ancheta trebuie să o stabilească, și anume, în speță, stabilirea prețului de export.

69. În mod evident, este necesar ca instituțiile Uniunii să obțină, încă de la începutul anchetei, un anumit număr de informații generale privind societățile afiliate cu producătorii-exportatori pentru a determina „perimetrul” real al acestor producători-exportatori, și aceasta fără ca instituțiile să fie obligate să justifice faptul că aceste informații sunt necesare pentru adoptarea unei decizii în conformitate cu regulamentul de bază.

70. Cu toate acestea, astfel cum am arătat la punctul 60 din prezentele concluzii, în speță Tribunalul a constatat că, pe lângă informațiile complete privind filialele din grupul său, Giant furnizase informații care permiteau identificarea tuturor societăților din grupul Jinshan, precum și toate tranzacțiile care avuseseră loc între acest grup și grupul Giant în perioada pertinentă. În aceste condiții, EBMA nu poate să susțină în mod întemeiat că Giant nu furnizase informațiile minime elementare în ceea ce privește Jinshan [31].

71. În aceste condiții, obiecția prezentată de EBMA întemeiată pe faptul că Tribunalul nu ar fi considerat că Consiliul a aplicat în mod „global” articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază în cazul grupului Giant trebuie, în opinia noastră, să fie respinsă.

72. În al doilea rând, EBMA repune în discuție aprecierea efectuată de Tribunal în ceea ce privește cooperarea societății Giant la anchetă. În esență, EBMA susține că Tribunalul ar fi trebuit să considere că aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază în cazul societății Giant era justificată de lipsa de cooperare a acestei societăți.

73. În această privință, trebuie amintit că, astfel cum am arătat la punctul 57 din prezentele concluzii, în afara legăturii existente între grupul Giant și grupul Jinshan prin intermediul GP, cele două grupuri constituiau două entități diferite, chiar două grupuri concurente. Dată fiind această situație, în cursul anchetei, atunci când Comisia i-a solicitat să prezinte formularul de cerere de acordare a TEP și formularul antidumping pentru Jinshan și pentru societățile din grupul său, Giant a arătat că îi era imposibil să furnizeze astfel de informații.

74. Reiese din dosar că Comisia nu a luat de fapt în considerare argumentul invocat de Giant potrivit căruia îi era imposibil să furnizeze informațiile solicitate. În schimb, Comisia a insistat că este necesar ca Giant să răspundă la formularele menționate în ceea ce privește Jinshan și societățile sale, preconizând, în absența răspunsului, aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

75. Or, este incontestabil că formularele menționate conțin întrebări foarte detaliate. Pentru a completa astfel de formulare în mod adecvat, este necesar să existe acces la date comerciale foarte detaliate, care au adesea caracter confidențial. În mod normal, o întreprindere nu are (și, potrivit normelor în materie de concurență, nici nu ar trebui să aibă) acces la toate aceste informații referitoare la un grup concurent. În aceste condiții, chiar dacă nu este exclus că Giant ar fi putut să obțină unele dintre informațiile solicitate cu privire la Jinshan și la grupul său, această societate nu trebuia să dispună de toate informațiile necesare pentru completarea formularelor solicitate pentru Jinshan și pentru grupul său.

31 Astfel, prezenta cauză se deosebește de cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul (T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271). În această hotărâre, Tribunalul a considerat că instituțiile nu au săvârșit nicio eroare atunci când au recurs la datele disponibile în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază din cauza faptului că partea interesată omisese să comunice denumirile a două filiale ale grupului în cauză, ceea ce însemna că nu a îndeplinit cerința de a furniza informații complete și fiabile dincolo de orice incertitudine în ceea ce privește componența precisă a grupului de societăți în ansamblul său (a se vedea punctul 49 din această hotărâre).

76. Astfel cum am arătat mai sus [32], într-o anchetă antidumping, părțile interesate trebuie să coopereze efectiv și pe deplin, acționând cât mai bine posibil. În special, acestea trebuie să furnizeze toate informațiile *de care dispun* și pe care instituțiile le consideră necesare pentru stabilirea constatărilor. Cu toate acestea, aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază trebuie să fie apreciată de la caz la caz, ținând seama de împrejurările speței.

77. Or, prezenta cauză se caracterizează printr-o situație destul de specială, în care: 1) relația dintre părțile afiliate avea caracter orizontal; 2) întreprinderea comună care constituia singura legătură dintre părțile menționate era în curs de a fi cesionată, astfel încât această legătură era în curs de dizolvare; 3) partea interesată în cauză a cooperat pe deplin la anchetă în ceea ce o privește și a furnizat de asemenea informații privind partea afiliată; 4) partea interesată arată că îi era imposibil să furnizeze informațiile foarte detaliate solicitate de instituții în legătură cu partea afiliată.

78. Într-o astfel de situație, apreciem că instituțiile ar fi trebuit să țină seama de argumentul invocat de către Giant potrivit căruia îi era imposibil să ia în considerare informațiile solicitate și ar fi trebuit, eventual, să clarifice informațiile specifice de care aveau nevoie în mod necesar pentru a-și putea stabili constatările. În continuare, instituțiile ar fi trebuit să verifice în ce manieră ar fi putut Giant, acționând în cel mai bun mod posibil, să furnizeze aceste informații.

79. În această privință, pe de o parte, considerăm că, în general, revine instituțiilor sarcina de a informa părțile vizate de anchetă cu privire la informațiile pe care trebuie să le furnizeze [33].

80. Pe de altă parte, trebuie să se constate că, la punctul 69 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că Consiliul nu fusese în măsură, nici în cadrul observațiilor scrise, nici în ședință, să precizeze ce informație suplimentară în raport cu cele furnizate de Giant în cursul anchetei privind societățile din grupul Jinshan s-ar fi putut dovedi necesară pentru calcularea prețului de export pentru grupul Giant. Pe baza aceleiași constatări, Tribunalul a concluzionat că nu se putea reproșa societății Giant că nu furnizase anumite informații care fuseseră declarate necesare pe baza unor afirmații vagi, cu atât mai mult cu cât lipsa unei legături între Giant și societățile din grupul Jinshan infirma în mod clar afirmațiile referitoare la caracterul necesar al răspunsurilor la chestionarul antidumping pentru aceste din urmă societăți. În această privință, arătăm de asemenea că, atunci când, în ședința în fața Curții, s-a adresat aceeași întrebare Consiliului, acesta nu a fost în măsură să ofere un răspuns satisfăcător.

81. În lumina textului considerentului (131) al regulamentului în litigiu, instituțiile par să fi apreciat că Giant ar fi trebuit să furnizeze informații privind producția, volumul vânzărilor și prețurile de export către Uniune ale produsului în cauză realizate de societățile grupului Jinshan în perioada pertinentă. În cadrul recursului, în ceea ce o privește, EBMA menționează ca exemple de informații care ar fi trebuit să fie verificate posibila existență a unor acorduri de împărțire a pieței sau a unor politici comune de stabilire a prețurilor între grupul Giant și grupul Jinshan. Or, dacă acestea erau informațiile de care aveau nevoie instituțiile, având în vedere împrejurările specifice ale prezentei spețe, astfel cum au fost expuse la punctul 77 din prezentele concluzii, instituțiile ar fi trebuit să le solicite în mod explicit și să verifice dacă Giant, acționând cât mai bine posibil, ar fi putut să furnizeze în mod rezonabil mai multe informații decât furnizase deja. În astfel de împrejurări, în schimb, instituțiile nu puteau să ignore pur și simplu toate informațiile detaliate pe care le furnizase Giant.

32 A se vedea punctele 47, 48, 53 și 54 din prezentele concluzii.

33 A se vedea în această privință punctul 1 din anexa II la acordul antidumping, care prevede în special că autoritățile însărcinate cu ancheta trebuie să indice părților vizate de anchetă „informațiile pe care trebuie să le furnizeze”.

82. În această privință, trebuie amintit că, deși părțile la o procedură antidumping sunt, în principiu, obligate, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, să răspundă la un chestionar al Comisiei, reiese din articolul 18 alineatul (3) din același regulament că informațiile prezentate sub o altă formă sau în cadrul unui alt document nu trebuie să fie ignorate atunci când sunt îndeplinite cele patru condiții pe care le enumeră acest articol [34].

83. Din considerațiile anterioare reiese că Tribunalul nu a apreciat în mod eronat cooperarea societății Giant și nu a încălcat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază în această privință.

84. În al treilea rând, EBMA reproșează Tribunalului că a încălcat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază prin faptul că a impus în mod eronat instituțiilor sarcina excesivă de a trebui să demonstreze caracterul necesar al informațiilor minime elementare solicitate în ceea ce privește societățile afiliate care sunt implicate în producția sau în vânzarea produsului în cauză.

85. Totuși, din considerațiile care precedă rezultă că această obiecție trebuie să fie de asemenea respinsă. Astfel, după cum am arătat deja în repetate rânduri, este indiscutabil că revine instituțiilor sarcina de a aprecia caracterul necesar al unei informații în vederea adoptării constatărilor lor.

86. Cu toate acestea, Tribunalul a constatat în speță că Giant furnizase informații elementare privind partea afiliată cu ea care, în cadrul situației particulare precum cea din speță, erau suficiente pentru a stabili concluzia instituțiilor privind prețul de export.

87. În sfârșit, trebuie să se răspundă de asemenea la două argumente prezentate de Consiliu în memoriul său în răspuns. În ceea ce privește, în primul rând, argumentul potrivit căruia Tribunalul ar fi declarat în mod eronat că informațiile solicitate nu erau necesare, acesta trebuie să fie considerat inadmisibil întrucât repune în discuție o apreciere de fapt a Tribunalului. În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentul potrivit căruia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept considerând că instituțiile aplicaseră articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază deoarece grupul Giant le comunicase informații false și care induc în eroare, trebuie să se constate că acest argument pornește de la o interpretare eronată a hotărârii atacate, care nu conține deloc astfel de considerații [35].

88. În lumina tuturor considerațiilor de mai sus, apreciem că obiecțiile prezentate de EBMA, întemeiate pe o aplicare eronată a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază de către Tribunal, trebuie să fie respinse.

2) Cu privire la depășirea de către Tribunal a limitelor puterii de control jurisdicțional de care dispune

89. EBMA arată că Tribunalul s-ar fi substituit instituțiilor prin faptul că a formulat concluzii pe baza elementelor de probă parțiale prezentate și, astfel, nu ar fi respectat puterea largă de apreciere de care dispun aceste instituții, depășind limitele puterii sale de control jurisdicțional.

34 A se vedea punctul 150 din Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP (C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78). În această hotărâre, Curtea a confirmat analiza Tribunalului, care, în Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul (T-249/06, EU:T:2009:62, punctele 90 și 91), statuase că, potrivit articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, în cazul în care o parte a omis să depună un răspuns la chestionar, dar a furnizat elemente de informare în cadrul unui alt document, nicio lipsă de cooperare nu îi va putea fi reproșată în cazul în care 1) eventualele lipsuri nu îngreunează excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, 2) informațiile sunt furnizate în timp util, 3) acestea pot fi verificate și 4) partea a acționat cât mai bine posibil.

35 Dimpotrivă, la punctele 71-75 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat elementele prezentate de Consiliu și a concluzionat, la punctul 76 din aceeași hotărâre, că acestea, luate în considerare individual sau împreună, nu permiteau, în speță, să se considere că informațiile furnizate de Giant cu privire la prețul de export ar fi fost false sau ar fi indus în eroare.

90. Trebuie amintit în această privință că, potrivit unei jurisprudențe constante, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le examineze. Controlul jurisdicțional al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere [36].

91. Or, trebuie arătat că, deși instituțiile dispun de o marjă largă de apreciere care acoperă și identificarea informațiilor de care au nevoie pentru a-și stabili constatările, aceasta nu înseamnă totuși că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 54 din prezentele concluzii, instituțiile ar putea să solicite unei părți interesate orice informație sau că posibilitatea lor de a recurge la datele disponibile în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază nu este supusă unor limite.

92. În speță, pe baza înscrisurilor din dosar și a constatărilor pe care le-a făcut în cursul procedurii desfășurate în fața sa, Tribunalul a concluzionat că, în situația particulară a prezentei spețe, Consiliul a încălcat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Astfel, Consiliul nu putea să recurgă la datele disponibile pentru a stabili prețul de export pentru Giant într-o situație în care, pe de o parte, informațiile furnizate de această societate permiteau calcularea unui astfel de preț și în care, pe de altă parte, Consiliul nu fusese în măsură să determine ce informații suplimentare ar fi fost necesare în acest scop.

93. În aceste condiții, nu considerăm că Tribunalul ar fi ignorat puterea de apreciere de care dispun instituțiile și că ar fi depășit limitele puterii sale de control jurisdicțional.

94. În opinia noastră, din toate considerațiile de mai sus rezultă că primele două motive pe care se întemeiază recursul formulat de EBMA trebuie să fie respinse.

B. Cu privire la al treilea motiv

95. Prin intermediul celui de al treilea motiv, EBMA contestă punctele 79-91 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a statuat că Consiliul nu putea să invoce riscul de circumvenție pentru a justifica refuzul de a aplica o taxă antidumping individuală în cazul societății Giant. Pentru a ajunge la această concluzie, Tribunalul s-a întemeiat pe trei motive.

96. În primul rând, Tribunalul a arătat că Consiliul confirmase că condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu fuseseră luate în considerare pentru examinarea situației societății Giant și că această instituție nu se prevalase de nicio altă dispoziție a regulamentului de bază care ar prevedea că existența unui risc de circumvenție poate justifica refuzul de a acorda o taxă antidumping individuală unui producător-exportator. În aceste condiții, Tribunalul a considerat că un astfel de risc nu putea să fie invocat de Consiliu pentru a justifica aplicarea, în cazul reclamantei, a nivelului taxei aplicabil la scară națională [37].

36 A se vedea printre altele Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctul 34 și jurisprudența citată).

37 Punctele 81 și 82 din hotărârea atacată.

97. În al doilea rând, Tribunalul a considerat că Consiliul nu putea să se întemeieze pe un risc de circumvenție pur ipotetic care ar fi inerent conceptului de „societăți afiliate” pentru a refuza aplicarea unei taxe antidumping individuale. Pentru a-și susține raționamentul, Tribunalul a făcut trimitere la practica decizională a Organului de soluționare a litigiilor al OMC, potrivit căreia riscul ca impunerea taxei antidumping individuale să fie ineficientă în combaterea dumpingului nu poate să justifice, singur, impunerea unei taxe aplicabile producătorilor-exportatori la scară națională [38].

98. În al treilea rând, Tribunalul a statuat că, în orice caz, pe baza informațiilor de care dispuneau instituțiile la momentul adoptării regulamentului în litigiu, aceste instituții ar fi trebuit să concluzioneze că nu exista un risc de circumvenție între grupul Giant și grupul Jinshan. Tribunalul a considerat în special că retragerea societății Giant din întreprinderea comună GP era de natură a elimina singura legătură existentă între grupul Giant și grupul Jinshan și, prin urmare, era de natură a elimina riscul de circumvenție generat de existența legăturii menționate între aceste două grupuri [39].

1. Rezumatul argumentelor părților

99. EBMA consideră în primul rând că, pe baza premisei eronate potrivit căreia prezenta cauză privește stabilirea prețului de export [40], Tribunalul ar fi concluzionat că instituțiile nu puteau să invoce riscul de circumvenție în speță.

100. În al doilea rând, potrivit EBMA, în cazul în care societățile sunt afiliate, astfel cum sunt în speță grupurile Giant și Jinshan, ar exista întotdeauna un risc de circumvenție dacă o entitate afiliată ar obține o taxă antidumping mai mică decât o altă entitate din același grup. Ar rezulta de aici că argumentația cuprinsă în hotărârea atacată cu privire la riscul ipotetic de circumvenție între întreprinderi neafiliate este în mod fundamental viciată și eronată în drept. Preocupările instituțiilor în ceea ce privește circumvenția de către societățile afiliate din prezenta cauză ar fi, prin urmare, justificate. În plus, trimiterile la deciziile Organului de soluționare a litigiilor al OMC făcute de Tribunal nu ar fi pertinente.

101. În sfârșit, în al treilea rând, EBMA arată că nu se poate exclude faptul că grupurile Giant și Jinshan erau afiliate în perioada de anchetă într-un mod care depășește ceea ce reiese din răspunsurile la chestionarele referitoare la societățile grupului Giant și din situațiile consolidate ale Jinshan.

102. Mai întâi, Consiliul se raliază la acest motiv. În continuare, acesta adaugă că Tribunalul ar fi încălcat articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază. În această privință, Consiliul arată că articolul 9 alineatul (5) litera (e) din acest regulament prevede că riscul de circumvenție poate exista în cazul exporturilor originare dintr-o țară care nu are economie de piață, precum China. Această eventualitate ar fi prevăzută de regulamentul de bază în caz de intervenție a statului. Tocmai acesta ar fi cazul în ceea ce privește grupul Giant, întrucât, în perioada relevantă, guvernul chinez deținea 33,13 % din Jinshan, informație care, în plus, nu ar fi fost comunicată de grupul Giant în cursul anchetei. Riscul de circumvenție, astfel cum este prevăzut la articolul 9 alineatul (5) litera (e) din regulamentul menționat, ar fi fost menționat, de altfel, în considerentul (114) al regulamentului în litigiu.

103. Mai întâi, Giant arată că al treilea motiv este inadmisibil întrucât, la fel ca primul și al doilea motiv, privește, în opinia sa, aprecierea faptelor, aceasta neintrând în domeniul de competență al Curții în cadrul unui recurs. Cu titlu subsidiar, Giant susține că al treilea motiv nu este întemeiat.

38 Punctele 83 și 84 din hotărârea atacată și rapoartele Organului de soluționare a litigiilor al OMC menționate în aceasta.

39 Punctele 85-89 din hotărârea atacată.

40 A se vedea punctul 32 din prezentele concluzii.

2. Apreciere

104. Trebuie să examinăm mai întâi, în lumina jurisprudenței pe care am amintit-o la punctul 40 din prezentele concluzii, excepția de inadmisibilitate ridicată de Giant în ceea ce privește al treilea motiv invocat de EBMA.

105. În această privință, apreciem că este incontestabil că primele două obiecții, rezumate la punctele 99 și 100 din prezentele concluzii, ridică întrebări de drept asupra cărora Curtea se poate pronunța în etapa recursului. Astfel, aceste două obiecții repun în discuție două premise juridice ale raționamentului Tribunalului. A doua obiecție urmărește de asemenea să conteste relevanța trimiterilor, cuprinse în hotărârea atacată, la practica decizională a Organului de soluționare a litigiilor al OMC.

106. În schimb, a treia obiecție, rezumată la punctul 101 din prezentele concluzii, urmărește să repună în discuție constatarea de fapt cuprinsă la punctul 89 din hotărârea atacată, potrivit căreia întreprinderea comună GP constituia singura legătură dintre grupul Giant și grupul Jinshan. Prin urmare, această obiecție trebuie să fie declarată inadmisibilă.

107. Cu privire la fond, arătăm mai întâi că prima obiecție, și anume că Tribunalul s-ar fi întemeiat pe premisa eronată potrivit căreia cauza privea stabilirea prețului de export, trebuie să fie respinsă în lumina considerațiilor pe care le-am prezentat la punctele 64-67 din prezentele concluzii. Astfel, reiese din aceste considerații că respectiva premisă nu este eronată.

108. În rest, observăm că, în realitate, EBMA nu repune în discuție, prin argumentația sa, constatarea făcută la punctul 85 din hotărârea atacată cu privire la temeiul elementelor indicate la punctele 86-88 următoare, potrivit căreia, *în orice caz*, informațiile de care dispuneau instituțiile *la momentul adoptării regulamentului în litigiu* erau suficiente pentru a concluziona în sensul lipsei riscului de circumvenție între grupul Giant și grupul Jinshan. EBMA nu contestă în mod specific, în drept, constatarea făcută de Tribunal la punctul 89 din hotărârea atacată potrivit căreia retragerea societății Giant din întreprinderea comună GP era de natură a elimina existența unui astfel de risc de circumvenție.

109. Or, această constatare este suficientă, chiar și singură, pentru a sta la baza concluziei cuprinse la punctul 90 din hotărârea atacată potrivit căreia Consiliul nu putea să invoce în speță un risc de circumvenție pentru a justifica refuzul de a aplica taxa antidumping individuală în cazul societății Giant.

110. În consecință, chiar presupunând că considerațiile cuprinse la punctele 82-84 din hotărârea atacată ar fi eronate, concluzia cuprinsă la punctul 90 din hotărârea atacată ar rămâne valabilă. În aceste condiții, argumentele referitoare la aceste puncte trebuie, în opinia noastră, să fie declarate inoperante.

111. În sfârșit, în ceea ce privește argumentația Consiliului rezumată la punctul 102 din prezentele concluzii, trebuie amintit că reiese din articolul 172, din articolul 174 și din articolul 178 alineatul (1) și alineatul (3) a doua teză din Regulamentul de procedură, interpretate coroborat, că memoriul în răspuns prezentat în conformitate cu articolul 172 din acest regulament nu poate avea ca obiect anularea hotărârii atacate pentru motive distincte și autonome de cele invocate în recurs, asemenea motive neputând fi invocate decât în cadrul unui recurs incident [41].

41 În această privință, a se vedea Hotărârea din 10 noiembrie 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Comisia (C-449/14 P, EU:C:2016:848, punctele 97-102), și Hotărârea din 30 mai 2017, Safa Nicu Sepahan/Consiliul (C-45/15 P, EU:C:2017:402, punctele 20-22).

112. Or, trebuie să se constate că, în cadrul celui de al treilea motiv, EBMA nu a arătat în niciun moment vreo încălcare a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază. În aceste condiții, apreciem că motivul invocat de Consiliu în memoriul în răspuns constituie un motiv distinct și autonom de anulare a hotărârii atacate, care trebuie să fie declarat inadmisibil.

113. În orice caz, în opinia noastră, acest motiv este de asemenea nefondat. Astfel, Consiliul nu poate să demonstreze efectiv încălcarea unei dispoziții – articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază – care, astfel cum a admis chiar el în fața Tribunalului [42], nu a fost aplicată în speță în ceea ce privește Giant. În plus, invocarea considerentului (114) al regulamentului în litigiu este în mod vădit în afara contextului, acest considerent rezumându-se exclusiv la a menționa dispozițiile relevante din regulamentul de bază.

114. În opinia noastră, din toate considerațiile de mai sus reiese că trebuie respins și al treilea motiv prezentat de EBMA și, în consecință, recursul trebuie respins în integralitatea sa.

VII. Concluzie

115. În lumina considerațiilor precedente, propunem Curții să se pronunțe după cum urmează:

„1) Respinge recursul.

2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) este obligată la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de Giant (China) Co. Ltd.

3) Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.”

42 A se vedea punctul 82 din hotărârea atacată.